

پرسش ۱۱۹: رؤیا در خصوص بلند شدن کعبه از جایگاهش.

السؤال / ۱۱۹: في ليلة عرفة رأيت في منامي إنَّ الكعبة المشرفة قد رفعت من مكانها ووضعت بين جبلين في الأعلى، والناس الذين يطوفون يلفون ويتصادمون فيما بينهم بطريقة عشوائية وهي تنظر إلى الكعبة بلهفة وشوق، وإذا بهاتف يقول حتى النظر إلى الكعبة محرّم إلا على المؤمنين.

المرسل: حيدر طاهر

در شب عرفه در خوابم دیدم که کعبه‌ی شریف از جایش بلند شد و در بلندای دو کوه در بالا دست قرار داده شد و مردمی که طواف می‌کردند به طور تصادفی با یکدیگر برخورد و با حیرت و اشتیاق به کعبه نگاه می‌کردند. ناگاه منادی ندا داد، تا رسید به اینجا که نگاه کردن به کعبه حرام شد مگر برای مؤمنان.

فرستنده: حيدر طاهر

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين وسلم تسليماً.

الكعبة هي قبلة الناس في صلاتهم، وهي في الرؤيا تعني حجة الله على خلقه وخليفته سبحانه، وبه يعرف الله وهو القبلة الموصلة إلى الله [546]، ورفعته يعني ابتعاده عن الناس أو غيبته عنهم، وفي الرواية عن الأئمة (ع): (إنَّ الله إذا كره لنا جوار قوم نزعنا من بين أظهرهم) [547].

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين وسلم تسليماً.

کعبه، همان قبله‌ی مردم در نمازشان است و در رؤیا نشان‌گر حجّت خدا بر خلقش و جانشین خداوند سبحان و متعال می‌باشد؛ خداوند با او شناخته می‌شود و او قبله‌ی

رسیدن به خداوند است [548] و بالا رفتن آن یعنی دور شدنش از مردم، یا غیبت او از آنها است. در روایتی از ائمه (ع) آمده است: «اگر خداوند هم جواری قومی را برای ما نپسندد ما را از میان آنها خواهد برداشت» [549].

[546] - وقد روي عن الرسول محمد (ص)، وعن الأئمة (ع) وصف أهل البيت (ع) بالكعبة أو القبلة: عن أبي ذر، قال: (قال رسول الله (ص): مثل علي فيكم - أو قال في هذه الأمة - كمثل الكعبة المسورة أو المشهورة، النظر إليها فريضة) نهج الإيمان - لابن جبر: ص 569.

وعن الصادق (ع): (نحن كعبة الله، ونحن قبلة الله) الصراط المستقيم لعلي بن يونس العاملي: ج 2 ص 75. وقال الشاعر في مدح أمير المؤمنين علي (ع):

هو القبلة الوسطى يرى الوفد حولها لها حرم الله المهيمن والحل
وآيته الكبرى وحقته التي أقيمت على من كان هنا له عقل

[547] - بحار الأنوار: ج 52 ص 90.

[548] - از رسول خدا حضرت محمد (ص) و ائمه (ع) در روایت آمده است که اهل بیت (ع) به کعبه یا قبله توصیف شده‌اند: از ابوذر روایت شده است: رسول خدا (ص) فرمود: «مَثَلُ عَلِيٍّ فِي بَيْنِ يَدَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَمَثَلِ الْكَعْبَةِ فِي بَيْنِ يَدَيْهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ» همانند کعبه‌ی شناخته شده است، که نگاه کردن به آن فريضة و عبادت می‌باشد». نهج الايمان - ابن جبر: ص 569.

و از امام صادق (ع) روایت شده است: «ما كعبة ي خدا هستيم، ما قبله ي خدا هستيم». صراط مستقيم - علي بن يونس عاملي: ج 2 ص 75.

و شاعر در مدح امير المؤمنين علي (ع) گفته است: (ترجمه‌ی شعر عربی)

او همان قبله‌ی درمیان است که گرداگرد اویند که حرمت خداوند مهیمین و حلال شدن از او است

و همان نشانه‌ی بزرگ او حجتی است که هر کس قیمت علی را بداند صاحب عقل است

[549] - بحار الانوار: ج 52 ص 90.